

POSTANOWIENIE

Dnia 19 maja 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Roman Kuczyński (przewodniczący)

SSN Józef Iwulski

SSN Herbert Szurgacz (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa H. J.

przeciwko Kompanii Węglowej Spółce Akcyjnej Kopalni Węgla Kamiennego "S." w K.

o rentę wyrównawczą,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 19 maja 2005 r.,

zażalenia powoda na postanowienie Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i

Ubezpieczeń Społecznych w .

z dnia 14 grudnia 2004 r., sygn. akt VIII Pa .../04,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 14 grudnia 2004 r. Sad Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w G. odrzucił kasację H. J. od wyroku tego Sądu z dnia 1 lipca 2004 r. z uzasadnieniem, że wartość przedmiotu zaskarżenia kasacją jest niższa niż dziesięć tysięcy zł, co czyni kasację niedopuszczalną. Po ograniczeniu żądania pozwu tylko do renty wyrównawczej wartość przedmiotu sporu wynosiła 4.200 zł.

W zażaleniu od tego postanowienia powód domagał się jego uchylenia, wskazując, że wniósł o zasądzenie renty wyrównawczej po 300 zł miesięcznie.

Wartość przedmiotu zaskarżenia kasacją „stanowi zatem odpowiednik całej kwoty objętej pozwem. Miesięczna wartość roszczenia wynosiła 200 zł. Kwotę tę należy zatem przemnożyć przez ilość miesięcy, w których powód domagał się zasądzenia tej kwoty.”

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Stosownie do art. 392¹ k.p.c. kasacja nie przysługuje w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż dziesięć tysięcy złotych. Oznaczenie wartości przedmiotu zaskarżenia kasacją musi uwzględniać wymagania art. 19 i n. k.p.c. Według art. 22 k.p.c. w sprawach o prawo do świadczeń powtarzających się wartość przedmiotu sporu stanowi suma świadczeń za jeden rok, a jeżeli świadczenia trwają krócej niż rok – za cały okres ich trwania. W świetle powyższego przepisu stanowisko skarżącego, że wartość przedmiotu sporu, a tym samym wartość przedmiotu zaskarżenia kasacją w sprawie o rentę wyrównawczą, która niewątpliwie ma charakter świadczenia powtarzającego się, miałaby zostać określona jako iloczyn wysokości renty za cały sporny okres od dnia 9 maja 1995 r. – jest oczywiście nietrafne. Z powyższych względów, na podstawie art. 393¹⁸, 393¹⁹ w związku z art. 385 k.p.c. orzeczono jak w sentencji postanowienia.